

Slovenská pápežská hymna pochádza z Turzovky

Na úvod otázka. Viete, ako súvisí minulosť Turzovky so slovenskou pápežskou hymnou? Nie? Ak patríte medzi prekvapených, pozorne čítajte nasledujúce riadky. Ne-pochybne ide o zaujímavý príbeh.

Všetko sa to začalo neďaleko, za „kopcom“. V nedeľu 12. mája 1831 sa vo Svederníku narodilo Jánovi a Márii Horeckým siedme dieťa, ktoré dostalo pri krste meno Ján Nepomuk. Otec pochádzal zo zemianskeho rodu Horeckých z Varína a matka zase z rodu Kalinajovcov z Kysuckého Nového Mesta. Spoločne mali okrem Jána ďalších deväť potomkov. Mladý Ján bol nadaným dieťaťom, študoval na žilinskom gymnáziu, odtiaľ bol prijatý za klerika Nitrianskej diecézy. Pre svoje duchovné povolanie mal adekvátne vzory medzi vlastnými príbuznými. Brat jeho deda Anton Horecký pôsobil ako farár v Bytčici, Lietave a Drážovciach, strýko Jozef Horecký bol zase farárom v Rajeckej Lesnej. Ako klerik Nitrianskeho biskupstva absolvoval teologické štúdiá v Ústrednom seminári v Pešti. Už tam sa prejavila jeho pronárodná orientácia, patril k zakladateľom Slovenského odseku cirkevno-literárneho spolku v Pešti a pomáhal spoluzakladať aj Slovenskú literárnu školu. V období diakonátu prispieval básňami do rôznych slovenských časopisov. Zároveň prekladal z nemčiny do slovenčiny. Výrazne sa podpísal pod prvé slovenské vydanie *Kresťansko-katolíckej poučujúcej a vzdelávajúcej knihy* od Leonarda Goffiného, pri ktorom vypomáhal Jozefovi Bielekovi. Kňazskú vysviacku prijal 18. júla 1854, ako kaplán pôsobil

krátko v Malej Udiči (dn. Udiča, okres Považská Bystrica), Lietave a od decembra 1854 do mája 1858 v Krásne (nad Kysucou). Počas kaplánových čias sa z mladého kňaza stal pomerne známy, národne orientovaný básnik, ktorý svoje poetické nadanie naďalej cibril a jeho básne sa objavovali v katolíckych novinách a časopisoch, najmä v *Katolíckych novinách* či *Cyrillovi a Methodovi*. Horeckého tvorba urobila výrazný dojem aj na vtedajších maďarských básnikov a literátov. Navyše sa z neho stal aj vychýrený kazateľ. Jozef Buday o ňom napísal: „Horecký prechovával k ľudu vždy veľkú a úprimnú lásku a vľúdnosť, preto i ľud visel na ňom s celou oddanosťou. Nábožný ľud slovenský na Kysucách volal ho prostodušne „náš kaplánek“. K tomu zaiste nie v malej miere prispela jeho výrečnosť. Bol znamenitým kazateľom. Keď ľud kysucký začul, že pri nejakej slávnosti má on kázať, neľutoval dlhej cesty, ale v tisícoch hrnul sa na slávnosť slyšať Horeckého a oduševniť sa jeho kázňou... Ináč bol on človek milý, skromný, v spoločnosti veselého ducha a charakter nezlomný a preto ctený a vážený i od svojich politických protivníkov. Ak by sa nebol tak pevne držal vlastného národa, mohol nepochybne urobiť kariéru. Všetko však bolo napokon inak. Niekedy v polovici mája 1858 (prvý jeho zápis v matrikách pochádza z 19. 5.1858) prišiel Ján

Horecký za kaplána do Turzovky k farárovi Františkovi Tagánimu. Postupom času oboch spájalo veľké priateľstvo. Stál pri vzniku MS, bol členom patronátu slovenského gymnázia v Kláštore pod Znievom, podporoval slovenskú tlač. Keď na jeseň 1868 odchádzal z Turzovky na faru do Jesenice, bol najdlhšie pôsobiacim kaplánom v diecéze. Kaplánom bol celých 14 rokov, z toho v Turzovke 10. V roku 1865 sa uchádzal o faru vo Vysokej, neskôr v Dlhom Poli, ale nepochodil. Našli mu faru až v Jesenici (dn. Jasenica, okr. Považská Bystrica), kde pôsobil až do svojej smrti v roku 1904 a kde je aj pochovaný. A ako súvisí osoba kňaza Jána Horeckého s pápežskou hymnou, resp. jej textom? Priam bytostne. V sobotu 26. novembra 1859

vyšlo v Budíne aktuálne číslo katolíckych novín Cyrill a Metod. Na ich titulnej strane bola publikovaná báseň *Pieseň pápežská* od turzovského kaplána Jána Horeckého. Na začiatku 20. storočia sa presne ten istý text uvádza v XI. vydaní spevníka *Nábožné výlevy* zostavovateľa Andreja Radlinského už ako pieseň V sedmobrežnom kruhu Ríma. Tu treba upresniť, že slovenská pápežská hymna nie je oficiálnou pápežskou hymnou Vatikánu, je to len naša lokálna, slovenská pieseň. Napriek tomu je veľmi zaujímavá a pre našu farnosť, mesto i celé Kysuce aj mimoriadne významná, že text piesne zložil niekdajší turzovský kaplán práve tu, v Turzovke. Spojením medzi „pápežskou hymnou“ a Turzovkou je teda osoba kňaza, básnika a náro-

dovca Jána Nepomuka Horeckého, ktorého literárnu zdatnosť ocenil nielen jeho priateľ a princípál F. Tagáni. Keď ho žiadali o príspevky do slovenskej tlače, Tagáni odpovedal: „Horeckého poduriť ráčte, to je pero snadne, narodovec horlivý...“ Horeckého báseň síce od tých čias prešla istými jazykovými úpravami, ale jeho autorstvo je nespochybiteľné. Do Radlinského katolíckeho spevníka prispel aj ďalšími piesňami, ale keďže zostavovateľ neuvádza autorov, bude potrebné ďalším výskumom prísť na to, o ktoré ide. **Práve v máji si pripomíname 190. výročie narodenia Jána Horeckého a uplynulo tiež 163 rokov od jeho príchodu do Turzovky. I preto toto stručné ohľadnutie sa za osobou a životom autora textu našej pápežskej hymny.**

Predplatná cena:
na celý rok 3 zl. 20 kr. r. č.,
na pól roka 1 zl. 60 kr. r. č.,
a s Priateľom Školy a Lit.:
celoročne 4 zl. 60 kr. r. č.,
pólročne 2 zl. 30 kr. r. č.

CYRILL a METHOD.

Vychádza dňa 6., 16. a 26.
Predpláca sa
u vydavateľa a redaktora
Dr. Ondra Radlinského
(Festung, Georgi-Platz,
Burggasse, č. 214).

Katolícke Noviny pre Cirkev a Dom.

Číslo 43.

V Budíne, dňa 26. Novembra 1859.

Ročník X.

PIESEŇ PÁPEŽSKÁ.

V sedmobrežnom kruhu Ríma,
Kde sa Petra chrám vypína,
Z tisíc hrdiel sa ozíva
Pieseň nábožno-horlivá:
Živ Bože Otca Svätého
Námestka Kristového.

A ten hlas sa hlučno nese
Až do tichej hrobov skriese;
Hneď po nivách, v hór náručí,
Hneď v žblunkaní vln zahučí:
Živ Bože Otca Svätého
Námestka Kristového.

Po hradoch, po pustatinách,
Šírých sveta po krajinách,
Šia na krídlach bleskohromu
Preletuje z dom do domu:
Živ Bože Otca Svätého
Námestka Kristového.

Letí on až na tie strany,
Kde sú Svätých slávostany;
Odtiaľ do srdca našich padá
V pobožnú sa pieseň zkladá:
Živ Bože Otca Svätého
Námestka Kristového.

J. Horecký.

ZOZNAM PREDPLATITEĽOV PUBLIKÁCIE

Na publikovanú výzvu možnosti predplatenia si publikácie P. Hrtusa Jurinu Jar na grapách reagoval posledný prispievateľ:

Lubomír Činčala, Turzovka, 10 €

Ďakujeme. V tomto mesiaci sme možnosť predplatenia publikácie uzatvorili. Možnosť predplatiť si pripravované dielo doposiaľ využilo celkom 40 osôb. Hoci sme predpokladali väčší záujem, aspoň suma, ktorou predplatitelia prispeli na vydanie publikácie, približne splnila pôvodné očakávanie. Aktuálne sa vykonáva zalamovanie textov a ich grafické spracovanie.

BLAHOŽELÁME

V mesiaci máj oslávili životné jubileá členovia Spolku

JUDr. Peter
Dlhopolček,
Malachov

JUDr. Mária
Dlhopolčeková,
Malachov

PhDr. František
Korený,
Bratislava

Želáme im všetko najlepšie, najmä pevné zdravie a v ďalších rokoch života veľa šťastia, úspechov a rodinnej pohody.

DROBNÍČKY

Do mestského múzea sa podarilo darom získať pozostalosť po **turzovskom rodákovi, kňazovi a významnom básnikovi Jánovi Harantovi**. Osobný fond, ktorý bol z nej vytvorený, doplnili kópie korešpondencie a rukopisov získané z Literárneho archívu SNK v Martine. Za darovanie pozostalosti múzeu vyjadruje poďakovanie neteriam dp. J. Harantu – **MUDr. Márii Harantovej a Mgr. Anne Nechalovej**. Počin hodný nasledovania, nemyslíte Turzovčania?

Potešilo nás, že dvaja študenti turzovského gymnázia **Ladislav Sivera**

a **Andrej Škuta** úspešne reprezentovali svoju školu i mesto Turzovka na celoslovenskom kole dejepisnej olympiády. Aj táto aktivita bola poznačená protipandemickými obmedzeniami a konala sa online formou. L. Sivera spracoval a pred hodnotiacou komisiou sa prezentoval prácou o dejinách turzovského farského kostola a skončil na 11. mieste. A. Škuta vyhotovil prehľadnú prácu o chrámoch turzovského dekanátu. Získ bodov z testu a jej obhajoby mu vyniesol 6. miesto. Obom študentom k pekným výsledkom blahoželáme.

Korešpondenciu zasielajte na e-mail:
spolok.spt@gmail.com